

"Du litar inte alls på dig själv, utan helt och hållet på Gud"

Du har aldrig känt dig så fullständigt fri som nu, då din frihet är vävd av kärlek och beredskap att lösgöra dig, av säkerhet och osäkerhet: för du litar inte alls på dig själv, utan helt och hållet på Gud.
(Plogfåran, nr. 787)

7 augusti

Guds kärlek är en svartsjuk kärlek;
Han nöjer sig inte om man går

Honom till mötes med villkor. Han väntar otåligt på att vi skall hänge oss helt och fullt, att vi inte skall spara dunkla vinklar och vrår i hjärtat som inte kan nås av nådens och de övernaturliga gåvornas lycka och glädje. Ni kanske tänker så här: att svara ja till denna exklusiva kärlek, är kanske inte det att förlora friheten?

(...) Var och en av oss har någon gång erfarit att det medför smärta och trötthet att tjäna vår Herre Jesus Kristus. Att förneka denna sanning skulle innebära att man inte mött Gud. Men en förälskad själ vet att denna smärta, när den kommer, bara är ett övergående intryck och upptäcker snart att tyngden är lätt och bördan ljuv, eftersom det är Han som bär den på sina axlar, på samma sätt som Han omfamnade träpålen när vår eviga lycka stod på spel. Men det finns människor som inte förstår, som gör uppror mot Skaparen - ett

maktlöst, fattigt och sorgligt uppror - och som blint upprepar den onödiga klagan som återges i psalmen: *Vi sliter sönder deras band och kastar av oss deras bojar.* De drar sig för att med hjältemodig tystnad, naturligt, utan glans och utan klagan uppfylla varje dags hårda uppgift. De förstår inte att Guds vilja, även när den verkar smärtsam och dess krav sårar, är fullt överensstämmande med vår frihet som bara står att finna i Gud och hans planer.

Sådana människor barrikaderar sig bakom sin frihet. ”Min frihet! Min frihet!”, skriker de. De har den, men utnyttjar den inte; de tittar på den, de reser den som en avgudabild av lera i sina inskränkta sinnen. Är detta frihet? Hur drar de nytta av denna sin rikedom utan ett allvarligt engagemang som ger en inriktning åt deras existens? Ett sådant uppträdande strider mot varje människas heder och storhet. De

saknar en utstakad led, en tydlig väg
som styr deras vandring på jorden.
Dessa människor - ni har träffat dem
och jag också - låter sig förledas av
sin barnsliga fåfänga, egoistiska
skryt och liderlighet. (Guds vänner,
nr. 28-29)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
dailytext/du-litar-inte-alls-pa-dig-sjalv-
utan-helt-och-hall/](https://dev.opusdei.org/sv-se/dailytext/du-litar-inte-alls-pa-dig-sjalv-utan-helt-och-hall/) (2025-08-09)